

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník IX.
Jún
2006

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 6

Čakanie

Termín uzávierky tohto čísla tlačí. Tak ako už mnohokrát sa v rýchlosti snažím nájsť niekoľko myšlienok, ktoré vyjadrím do tohto úvodníka. Tak ako už mnohokrát je to už na sklonku dňa, ktorý bol rýchlym behom, snahou nedávať cítiť iným nedostatok času, neprejavovať svoju únavu, riešiť čo najlepšie veci, ktoré prináša život... (možno i kvôli tomu sa neraz môžete na stránkach Duchovných ozvien stretnúť s chybami, za ktoré sa v mene celej redakčnej rady ospravedlňujem!). Chcel som písať o voľbách, volebných plagátoch, o diskusii na Slovensku... Napriek únave, či možno vďaka únave, som sedel nad tým, čo chcem povedať asi príliš dlho. A tak sa to všetko zmenilo. V súvislosti s tými voľbami som premýšľal nad tým, či všetko ovplyvňuje len ekonomika. Viem, že z veľkej časti áno, a nikto s tým nemáme možnosť niečo urobiť. Ale napadlo ma aj zrovnanie slovenských a nemeckých obcí na území toho istého Slovenka. Samozrejme zrovnanie z minulosti (teda možno bez dostatku hodnoverných informácií). Zvláštne, ale v tých istých podmienkach a bez podpory zo zahraničia (tou sa operuje

len v posledných rokoch), predsa je tu rozdiel – tie nemecké zväčša dosiahli väčší rozlet, poriadok – a to aj napriek tomu, že začínali v rovnakej chudobe. Nemci mali výhodu – technické vzdelanie a prísnu disciplínu. Ale pri tomto – možno nedotiahnutom príklade – ma napadlo, že treba radšej písať o človeku, o nás. O tom, že by sme sa nemali stratiť v ekonomike, pasívnom čakaní na lepšie časy, v čakaní na to, že nám niekto iný prinesie to, čo od života čakáme. To je tá zmena – od politiky a plagátov k sebe. Je určite dôležité, aby tí, ktorí sú na horných miestach spoločnosti pamätali poctivo na tých dole, ale my asi musíme žiť aj napriek únave, aj napriek tomu, že nie všetko je v poriadku. Politici pred voľbami vlastne ani nemôžu sľubovať iné, ako to, že napravia veci a pripravia lepšiu budúcnosť. Či to myslia len populisticky a či naozaj, to sa dá ukázať len skutkami. Ale čakať na to by asi znamenalo riskovať, že sa môžeme aj nedočkať. Zvláštnym oblúkom (a samého ma to trochu prekvapilo) som sa dostal vlastne k téme pokánia. Pod tým slovom si zväčša predstavíme nejaké priznanie či vymenovanie hriechov. Ale má to v sebe aj (dokončenie na 3. strane)

Čnosti

Múdrosť

Boh sa zjavil kráľovi Šalamúnovi vo sne a hovorí mu: „Žiadaj si odo mňa čo chceš a ja ti to dám!“ Šalamún svoju žiadosť nepredložil Bohu hneď. Namiesto toho dlhou rečou začal Bohu vysvetľovať, ako sa cíti ako kráľ mladý a neskúsený a ako na jeho pleciah leží ohromujúca zodpovednosť za vládnutie ľudu, ktorého je viac, než by dokázal spočítať. Až po tejto reči konečne Bohu predložil svoju žiadosť: „Daj teda svojmu sluhovi srdce pozorné, aby spravoval svoj ľud a rozlišoval medzi dobrým a zlým. Veď ktože by (ináč) mohol spravovať tento tvoj početný ľud? (1 Kr 3,9). Na to mu Boh, Jahve, hovorí: „Pretože si si žiadal túto vec a nežiadal si si dlhý vek, ani si si nežiadal bohatstvo, ani si si nežiadal život svojich nepriateľov, ale si si žiadal chápaivosť, aby si pochopil právo, urobím ti podľa žiadosti: „Hľa, dám ti srdce múdre a chápavé, takže tebe podobného nebolo pred tebou a takého, ako si ty, nebude ani po tebe“ (1 Kr 3,10-12). Iba jednu vec Boh žiadal od Šalamúna: aby bol verný viere a tradíciám Izraela.

Z toho, čo Šalamún povedal Bohu je nám jasné, že bol na prijatie Božieho daru múdrosti dobre pripravený. Spôsob, akým urobil svoju žiadosť bol dôkazom, že už vlastnil množstvo iných čností, ktoré mu boli zárukou, že múdrosť, ktorú dostane, mu nebude daná zbytočne. Mladý kráľ začal svoju reč prejavom *zbožnosti a vdáčnosťou* za Božiu láskavosť voči jeho otcovi, kráľovi Dávidovi. Tým, že Boha nazval „Pane,

môj Bože!“ a seba služobníkom, vyjadril aj *úctu a pokoru*. Keď Bohu povedal, ako veľmi si želá spravovať svoj ľud dobre, vyjadril čnosti *starostlivosti a spravodlivosti*. A keď žiadal iba chápujúce srdce s dôverou, že Boh mu ho naozaj dá, prejavil *skromnosť a vieru*. Ukázal na sebe aj *oddanosť a rozhodnosť*, keď prisahal, že zostane verným Bohu a že vytrvá ako dobrý vládár. No tým, že nežiadal dlhý život, ani bohatstvo a ani smrť pre svojich nepriateľov ukázal na sebe, že nie je ovládaný nerestami sebeckta, chamtivosti a pomstychtivosti.

Šalamún rozpoznal hodnotu múdrosti preto, lebo bol čnostný. Čnosti ho pripravili na hĺbku. Vytvorili v ňom nielen túžbu po múdrosti, ale aj úrodnú pôdu, v ktorej mohla múdrosť zapustiť korene a ďalej sa rozvíjať. Múdrosť, ktorú daroval Boh Šalamúnovi mal tri základné charakteristiky:

- (1) bol to dar božského pôvodu;
- (2) bol to princíp, ktorý zjednocoval všetky ostatné čnosti;
- (3) bola to moc osobná a vnútorná, nie niečo čo sa na nás ukladá zvonka. Múdrosť je hnutie vnútorné.

Šalamún vyjadroval svoju múdrosť rozličnými spôsobmi. Pripisuje sa mu 1500 piesní. „Najsladšie“ z nich sa nachádzajú v Pieseň Piesní. Pripisuje sa mu tiež Kniha Prísloví, Kniha Kazateľ a Žalm. Okrem týchto kníh hebrejskej Biblie sa mu pripisujú aj knihy Šalamúnova Múdrosť, Šalamúnove Žalmy a Šalamúnove Ódy, ktoré nie sú súčasťou Biblie.

No najvýraznejšie Šalamún prejavoval svoju múdrosť vo vykonávaní spravodlivosti, keď išlo o riešenie zložitých a sporných prípadov. Snáď najznámejším príkladom jeho múdrosti je vyriešenie prípadu dvoch žien, ktoré tvrdili, že sú matkami toho istého dieťaťa. Šalamún

na základe psychického prežívania materskej lásky rozpoznal medzi týmito dvoma ženami pravú matku. Spoločenstvo, ktoré tu bolo prítomné, reagovalo na múdrosť Šalamúnovu jasajúcou chválou a s obdivom. „Celý svet sa dopočul o rozsudku, ktorý vyniesol kráľ a báli sa kráľa, lebo vedeli, že je v ňom Božia múdrosť, keď vynáša rozsudok“ (1 Kr 3, 28).

Skutočná múdrosť je darom od Boha. Je závislá na tom, koľko jej Boh človeku ako jej najvyšší vlastník ponúkne a koľko z nej je človek schopný pochopiť.

Každú čnosť pochopíme najlepšie, keď ju dáme do kontrastu s jej opakom – s nerest'ou. Opakom múdrosti je hlúposť. V Biblii nájdeme niekoľko poukazov na hlúposť a hlúpych ľudí, napríklad v Žalme 2, Žalme 14, Žalme 37. Z Nového zákona poznáme podobnosť o múdrych a hlúpych pannách, podobnosť o staviteľovi domu na skale a na piesku a ďalšie.

Z týchto príkladov môžeme využiť definíciu múdrosti. Múdrosť nie je poznanie alebo vedomosti. Múdrosť je poznanie súvislostí sveta a života. Je to poznanie podstaty vecí a na základe tohto poznania potom schopnosť tieto veci vo svojom živote správne usporiadať (zostaviť si rebríček hodnôt).

Modernému svetu chýba múdrosť. Je to vidno na jeho výlučnom zamestnávaní sa vecami, ktoré chceme vlastniť alebo ktorých sa chceme zbaviť. No vo veciach samotných sa nenachádza múdrosť. Najmúdrejší ľudia budú od vecí vždy najslobodnejší. Múdrosť sa nachádza v schopnosti spoznávať podstatu vecí. Ako hovorí slepec v evanjeliu: „Učiteľ daj, aby som videl!“ (Mk 10, 52). Múdrosť je schopnosť vidieť.

Ako sa získava múdrosť? Komunikáciou s Bohom, ktorý je zdrojom

všetkej múdrosti, prosbou o jeho múdrosť, uvažovaním nad podstatou a zmyslom vecí, hľadaním súvislostí, uvažovaním o sebe a snahou o spoznanie rozdielov medzi vecami.

Podľa sv. Augustína najviac v múdrosti rastieme praktizovaním kontemplatívnej modlitby. V nej zakusujeme Boha, jeho podstatu i múdrosť. Opúšťame v nej používanie svojho ohraničeného rozumu s jeho myšlienkami a obrazmi a otvárame sa Duchu svätému, aby v nás za pomoci svojich darov účinkoval a viedol nás k plnosti Božej múdrosti.

Múdrosť bude vždy boj. Lebo je v nás hriech. Ten nám bude vždy prekážkou k videniu. No aj napriek tomu je tu Boh, ktorý nám vo vyrovnávaní sa s hriechom pomáha. Preto nastúpiť na cestu múdrosti znamená nastúpiť na cestu zápasu. To by nás však nemalo znechutiť. Ako človek rastie v múdrosti, rastie aj vo svätosti. A to znamená, že moc hriechu bude nad ním postupne slabnúť.

Podľa Milan Bubák SVD: Úvahy o čnostiach spracovala A.B.

Čakanie (dokončenie z 1. strany)

niečo iné. Pokánie, to skutočné, by nás malo viesť k pokojnejšiemu, harmonickejšiemu i radosnejšiemu životu. Sám seba sa však pýtam, čo k takému niečomu vedie dnes? Určite to nie je čakanie na niekoho, kto nám to prinesie. A nie je to ani čakania na to, že všetko sa zmení samé. Ani čakania na to, keď všetko už bude pokojné. Žijeme v takom prostredí v akom žijeme, s takými ľuďmi akí sú okolo. Veľmi cenná otázka asi znie, že čo môžem sám vo svojom prostredí urobiť pre väčší pokoj, harmóniu i radosť.

Peter Cibira

Kto je kto

Osobnosti súčasnej cirkvi

arcibiskup

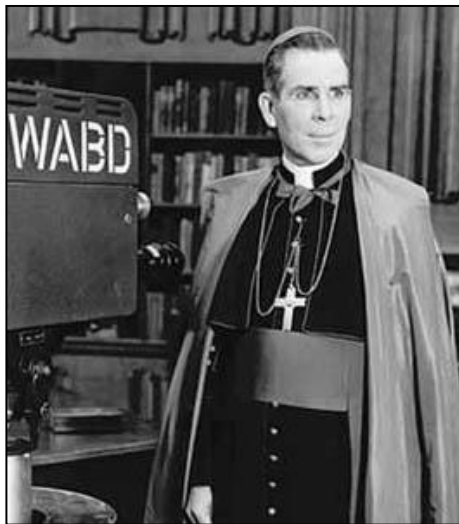
Fulton Sheen

(8.5.1898 – 9.12.1979)

apoštol Kristov

Keď mal osem rokov, ministroval pri sv. omši biskupovi Mons. Johnovi Spaldingovi. Vypadla mu z ruky ampulka s vínom a rozbila sa o dlážku katedrály. Čakal, že ho v sakristii poriadne vyhrešia. Ale biskup – namiesto reči o kanvičke a nešikovnosti – položil chlapcovi otázku: „Chlapče, vieš na akú školu pôjdeš, keď budeš veľký?“ Chlapča povedalo názov jednej z katolíckych škôl v meste. Ale biskup zdôraznil: „Hovoril som, že budeš veľký!“ A dodal: „Povedz mame, že raz budeš študovať v Lovani a potom sa staneš biskupom ako ja.“ Chlapec to doma vyrozprával mame, ale čoskoro na tieto slová zabudol.

Volal sa Fulton Sheen a narodil sa v El Passu v štáte Illinois (USA) 8. mája 1895 v rodine írskoho pôvodu. Po niekoľkých rokoch sa jeho rodičia presťahovali do Peorie, do centra diecézy, aby ich deti mohli navštevovať vyššie katolíckej školy. Po skončení základnej školskej dochádzky tu začal Fulton študovať literatúru a filozofiu. Keď spoznal celkom jasne svoje kňazské povolanie, odišiel do seminára. V katedrále v Peorii prijal ako 24-ročný v roku 1919 kňazské svätenie. Biskup ho poslal na katolícku univerzitu do Washingtonu, ale Fulton túžil prehĺbiť svoje znalosti o filozoficko-

teologickom myslení sv. Tomáša Akvinského. Biskup ho teda poslal do Európy do Lovane. Tam získal doktorát filozofie, v Ríme potom doktorát teológie.

Keď sa vrátil do Štátov, stal sa kaplánom v jednom kostole na periférii: Začal svoju pastoráciu pôstnymi kázňami. V prvých dňoch bolo poslucháčov málo, ale zo dňa na deň rýchlo pribúdalo tých, ktorí chceli počuť mladého kazateľa. Nasledovala obdivuhodná Veľká Noc s mnohými konverziami, s mnohými návratmi ku sviatostiam.

Asi o rok sa dozvedel, že by ho chceli mať na katolíckej univerzite ako docenta filozofie. Tu teda pôsobil 25 rokov obdivuhodným spôsobom a jeho žiaci boli nadšení nielen svojím učiteľom, ale aj pravdou, ktorú im prinášal.

Začal organizovať konferencie a prednášky vo vlasti i v cudzine. Jeho prednášky boli vyhľadávané. Od roku 1930 začal pravidelne vysielateľ nedelňé rozhlasové kázne, ktoré prenášalo asi 400 rozhlasových staníc. Od roku 1952

vystriedal pôsobenie v rozhlase za pravidelný televízny program, ktorý vysielalo 169 staníc. Jeho hlas sa stal známy v celých Spojených štátoch. V roku 1935 mu pápež Pius XI. prejavil svoju vďačnosť tým, že ho vymenoval za preláta s titulom monsignore. Ešte v roku 1950 bol vymenovaný za národného riaditeľa Spoločnosti pre šírenie viery. Zahájil dlhú sériu ciest po Ázii, Afrike a Oceánii.

V roku 1951 bol Mons. Fulton Sheen vysvätený za biskupa a pôsobil ako pomocný biskup v New Yorku, ale pritom sa i ďalej prihovára v televízii, píše knihy, jednu krajšiu ako druhú, ktoré majú veľký úspech a prinášajú obdivuhodnú úrodu dobra. Vo svojich knihách ukazuje múdro správnu cestu všetkým tým, ktorí stoja zmätení a bezradní uprostred nesmierneho myšlienkového chaosu nášho materialistického atómového veku.

Keď sa v roku 1969 stáva emeritným biskupom, pokračuje v konaní konferencií a píše články a knihy. Je ich viac ako 40.

20. septembra 1979 slávil Mons. Sheen sv. omšu pri príležitosti 60. výročia svojho kňazstva a v kázni okrem iného povedal: „Nie som z tých, ktorí nemilujú život, ale teraz chcem vidieť Pána. Strávil som toľko hodín pred Ním v Najsvätejšej Sviatosti, hovoril som s ním v modlitbe a o ňom so všetkými, ktorí chceli načúvať. Teraz ho chcem vidieť z tváre do tváre.“ O dva mesiace sa jeho pranie splnilo: 9. decembra 1979 odchádza, aby videl Boha z tváre do tváre.

Niet pochybností o tom, že biskup Sheen je jednou z najvplyvnejších osobností 20. storočia. Bol jedným z najpôsobivejších rečníkov a najvyhl'adávaných kazateľov svojej doby.

V slovenčine alebo češtine sú od neho prístupné tieto knihy:

V plnosti času
Život Krista
Hore srdcia
Pokoj v duši

(z viacerých prameňov spracovala A.H.)

VEĽKONOČNÉ POSOLSTVO

Kto bozká posla na čelo
Nesie posolstvo veľkonočného Baránka
Ktože ho prevezme
Keď s Bohom v hneve sme.

Kto môže do príbytku posla prijať
Aká bude sluhova odpoveď
A aký bude dar
Čo čaká Hospodár.

Kto posla uhostí
V slávnej chvíli navštívenia
Ponúkne srdečnosť
Keď u nej chýba čnosť.

Kto poslovi krčah predloží
Keď studňa je prázdna
A niet z čoho núkať
Keď je v každom dnu kal.

A od posla nemá kto
Radosť Pánovu pýtať
Ako pred ním schová
Naše zahanbenie
Keď ho Pán s posolstvom
Posiela k nám znova.

A posol vzkriesenia vracia sa
Zas k vám aj ku mne rád
Aby Baránok Veľkonočný toľko ráz
Koľko je ľudí, nemusel umrieť znova.

J.G.

Prečo dve osemdesiatky

Víkend 6. a 7. mája patrilo hasičom. Teda Dobrovoľným hasičským zborom v Suchej nad Parnou a v Košolnej. Oba slávil výročie svojho vzniku.

Možno si položíte otázku, či je to náhoda a či niečo iné, keď dobrovoľné hasičské zbory aj v Košolnej aj v Suchej slávia rovnakých osemdesiat rokov. A nie len tieto dva, ale mnoho hasičských zborov na Slovensku má približne rovnaký vek. Nie je to až taká náhoda, pretože

tieto zbory sa organizovali s nariadenia Ministerstva s plnou mocou pre správu Slovenska, ktoré upozorňovalo županov na nedostatočnú ochranu pred požiarom a na nutnosť budovania hasičských zborov (nariadenie z roku 1921). To však neznamená, že by hasičské zbory už neboli v činnosti aj predtým (napr. v Košolnej vznikol prvý zbor už v roku 1908), ani to neumenšuje snahu i nasadenie všetkých členov v minulosti i dnes.

Prečo sv. Florián

Patrón hasičov je sv. Florián. Dokonca sa neraz hasiči nazývali Florián-

novými učeníkmi. Zaujímavé je, že tento svätec nemá nič s ohňom. A o ochranu ho

prosia nie len hasiči, ale aj kováči, kominári, roľníci v čase sucha a neúrody a tiež ľudia, ktorých sužujú povodne... Jeho obraz chýba len v máloktorom kostole v Bavorsku či Rakúsku. Tento svätec sa narodil asi v polovici tretieho storočia neďaleko Viedne. Od detstva bol kresťanom. Niekoľko rokov bol dôstojníkom v rímskom vojsku a potom sa stal vedúcim kancelárie cisárskeho miestodržiteľa. Keď vypuklo za cisára Diokleciána prenasledovanie kresťanov, v jeho provincii bolo zatknutých a obžalovaných 40 kresťanov. Florián chcel

nešťastníkom pomôcť a plánoval ich tajne oslobodenie. Pri pokuse dostať sa do väzenia ho však zatkli a dostal sa pred súd svojho priameho nadriadeného. Keďže sa nechcel vzdať svojej viery, bol kruto mučený a nakoniec mu zavesili na krk mlynský kameň a hodili ho do rieky. To je jeho jediné prepojenie s vodou, ktorou sa hasí oheň. Ale jeho ochota pracovať a riskovať pre druhých sú možno ešte lepším príkladom a výzvou pre všetkých, ktorí to robia aj dnes.

-pc-

foto: Daniela Cíсарová

„80“

Z detstva si pamätám na procesie ku kaplnke k svätému Floriánovi, patrónovi hasičov. Vzdávali mu hold členovia hasičského zboru so zástavami, baldachýnom. Pre nás, deti, to bolo veľmi zaujímavé. Páčili sa nám kroje, celá výbava. Podstata tohto sviatku nás až tak nezaujímala, na slávnostnú chvíľu sme sa však veľmi tešili.

Podobné pocity som mala pri preberaní pozvánky na oslavy 80.výročia založenia Dobrovoľného hasičského zboru v Suchej nad Parnou.

Bolo to v r. 1926, pred 80 rokmi, keď požiarmi skúšaní občania založili Dobrovoľný hasičský zbor, zakladateľom ktorého bol pán Štefan Novák. Bol to spolok ľudí, ktorým nebol ľahostajný osud obce, časté požiare, pri ktorých padli za obeť desiatky domov. No nebol to len oheň, ale i voda vedela pripraviť občanom ťažké chvíle. Tieto prírodné katastrofy prinútili ľudí k zorganizovaniu zboru

dobrovoľníkov, požiarnikov. Spolok mal za úlohu nielen chrániť majetky občanov, ale ich i vzdelávať, pripravoval kurzy prvej pomoci, spoločenské stretnutia.

Podujatie, ktorého som sa zúčastnila 6.mája 2006, začalo v pekné sobotné ráno sprievodom obcou. Slávnostné hasičské uniformy, hasičské zástavy, hasiči z obce, ako aj okolitých dedín - Košolnej, Dlhej, Borovej, Horných a Dolných Orešian sa prišli pokloniť svätému Floriánovi, položiť mu kyticu kvetov, poďakovať za ochranu. Sprievod dopĺňali členovia dychovej hudby Suchovanka, Suchovský spevácky zbor v krojoch a samozrejme členovia Dobrovoľného hasičského zboru z obce. Pozornosť pýtala najmä „hasičská mašinka zn. Flader“, ktorú ťahali mladí hasiči v dobových bielych uniformách. Po príhovore dôstojného pána Petra Cibiru sa sprievod od kaplnky vypravil do kostola na svätú omšu.

Bol to pekný pohľad na zhromaždených hasičov, hasičské zástavy, ktoré vhodne dopĺňali dôstojnosť chvíle.

Veľa si však z omše nepamätám. Stále som myslela na nedávno zomrelého manžela, predsedu Dobrovoľného hasičského zboru v Suchej nad Parnou. Do poslednej chvíľky svojho života myslel práve na túto chvíľku, na hasičov, na výročie. Priznám sa, bolo mi ťažko, plakala som. Akú by mal radosť! Slávnostnú chvíľku ešte umocňoval svojimi slovami v obete pre druhých v kázni dôstojný pán farár, spev z chóru, dychová hudba.

Po skončení svätej omše pokračovali oslavy v sále kultúrneho domu. Výbor a členovia DHZ pripravili slávnostný obed, kultúrny program. Programu však predchádzalo ocenenie za zásluhy a činnosť v zbere, povyšovanie hodností a odovzdávanie pamätných plakiet DHZ.

Konferencierka privítala hostí - predsedu OV DHZ pána Jána Blažu, starostu obce pána Ľudovíta Štefánka, zástupcu DHZ z okrsku a zvlášť vzácneho host'a - pani Albínu Žolnayovú - dcéru pána Štefana Nováka - zakladateľa DHZ v Suchej nad Parnou.

Tajomník DHZ v Suchej nad Parnou pán Karol Oravec priblížil činnosť zboru, históriu, aj súčasnosť. Výpisky z kroniky obce boli zaujímavé. Terajšia činnosť sa zameriava hlavne na prácu s mladou generáciou. V zbere pracuje 54 členov, z toho je 10 žien. V nedávnej dobe zostavili ďalšie družstvo - žiacke, ktorému sa venuje Tibor Cíсар (a taktiež Marián Spusta a Marta Spustová - pozn. redakcie). Že je mládež aktívna, dokazuje aj webová stránka na internete.

Pochvalne sa o činnosti DHZ v obci vyjadrili aj pán Ján Blažo a starosta obce pán Ľudovít Štefánek. Poďakovali sa za činnosť zboru. Po rokoch útlmu sa DHZ prebral k životu. Svedčia o tom ocenenia, diplomy, či poháre za víťazstvá z prehliadok hasičskej pripravenosti, zo súťaží. Že tým šíria dobré meno obce - o tom niet pochýb.

Bolo zaujímavé sledovať tváre ocenených - ako hrdo a s radosťou stáli pred tvármi občanov, prijímali blahoželania. Prevzala som za manželza pamätnú plaketu. Priznám sa, bola som hrdá za neho, za hodiny, ktoré strávil pri príprave družstiev na súťažiach, za to, že keď bolo treba pomôcť, neváhal a obetoval svoj čas pre druhých, pre zbor. Že sme „hasičmi“ žili celá rodina, nemusím pripomínať. Za roky spolužitia som to brala ako samozrejmosť.

Program pokračoval vystúpením miešaného Suchovského speváckeho zboru, predstavili sa talentované deti z obce, do tanca i na počúvanie hrala dychová hudba Suchovanka, Jarko Babiš, manželia Oborilovi a rodina Mazúrová z Košolnej.

Slávnosť sa skončila.

Veľmi sa mi páčilo, že organizátori ocenili živých a nezabudli ani na zosnulých členov Dobrovoľného hasičského zboru, ktorí zboru venovali veľa času zo svojho života. Nezabudli na Jozefa Lužáka, Ignáca Kráľoviča, Rudka Marca, Miška Forgáča, Jozefa Oravca.

Ďakujem Obecnému úradu v Suchej nad Parnou, výboru Dobrovoľného hasičského zboru za zážitok z pekne prežitého dňa v kruhu „dobrovoľných hasičov.“

„Jojo, odpočívaj pokojne, nasledovníci v hasičských uniformách sú šikovní a schopní ľudia!

Hasičská tradícia prežije.“

Anka Oravcová

foto: Michaela Spustová

Mám rada jún

Mám rada jún. Konečne začne dozrievať ovocie. Po dlhej zime, po nesmelých jarných mesiacoch, aprílových žartíkoch počasia, konečne čosi pokojnejšie, vyrovnanejšie a prinášajúce plody. Čakajú nás tri sviatky, ktoré mám osobitne rada.

Prvý z nich je sviatok zoslania Ducha Svätého. Veď kto z nás nepotrebuje jeho dary, útechu, posilnenie. Vždy máme o čo prosiť a za čo ďakovať. Iste to pocítite, ak si doprajete skutočné ponorenie sa nielen do tohto sviatku, ale do náručia Ducha.

Ďalšie dva sviatky - Božie telo a krv a Najsvätejšie srdce Ježišovo vnímam veľmi prepojene. Nemožno oddeliť telo od srdca a srdce od tela. Telo ktoré trpelo bolesť pre nekonečnú lásku srdca. Sviatky skutočnej lásky. Lásky až na smrť. Nie je to láska filmových škandálikov a senzácií. O to však plnšia, pravdivejšia. Prenikajúca celú bytosť. Prinášajúca dobré ovocie. Ovocie pripravené na sebadarovanie pre životy iných.

Jún je príležitosťou obnoviť svojho ducha, svoje srdce a napojiť sa na Boží krvný obeh. Znovu dať súhlas byť súčasťou Ježišovho tela. Teta trpiaceho, no nekonečne milujúceho.

Gabriela Spustová

Prvý farský turnaj v stolnom tenise

V dňoch 28. – 30. apríla sa nám podarilo zorganizovať farský turnaj v stolnom tenise. Napriek tomu, že išlo o prvý pokus, milo potešila účasť – turnaja sa zúčastnilo 29 súťažiacich. Taktiež k radosti i úrovni prispelo prepojenie všetkých troch dedín našej farnosti. Počas tohto prvého ročníka sme sa snažili „vychytat“ organizačné chyby a tak môžeme veriť, že na budúci rok sa podarí urobiť podobnú akciu na vyššej úrovni. Vyššej samozrejme len organizačne, pretože súťažiaci predviedli veľmi slušnú úroveň hry. Aj touto cestou chcem poďakovať všetkým zúčastneným a zvlášť poblahoželať víťazom. Prvé miesto získal **Ján Dubovský** (Suchá n/P.), druhé **Milan Tomašovič** (Suchá n/P.) a tretie **Viliam Izakovič** (Košolná).

-pc-

foto: Peter Benedek

Apoštolát modlitby na mesiac jún:

- **Všeobecný:** Aby kresťanské rodiny s láskou vítali každé počaté dieťa a aby láskou obklopovali chorých a starých, ktorí potrebujú starostlivosť a pomoc.
- **Misijný:** Aby kňazi a kresťanskí veriaci považovali dialóg medzi náboženstvami a úsilie o inkulturáciu evanjelia za svoju každodennú službu napomáhajúcu evangelizáciu národov.
- **Úmysel KBS:** Za našich novokňazov: aby rástli v milosti a v múdrosti pred Bohom i pred ľuďmi.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PŠČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

Zodpovedný redaktor:
Mgr. Peter Cibira, administrátor
Grafická úprava: Ing. Peter Spusta

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Cena: dobrovoľný príspevok

máj v našej farnosti

Zosnulí:

- + 9. 5., Jaroslav Kosnáč, Zvončín, 60.r.
- + 12. 5., Štefánia Martinkovičová,
Košolná, 85.r.

Pokrstení:

- * 9. 3. 1981, Darina Gálovičová, Suchá
- * 23.12. 2004, Oliver Saitovič, Suchá
- * 20. 2. 2006, Nela Hlavatá, Trnava
- * 19. 4. 2006, Matej Bohunický, Suchá

Sviatosť manželstva uzavreli:

- 6. 5. Tomáš Ivanič a Darina Hodulíková

Výročia, významné cirkevné akcie

- 3.6.** výročie smrti bl. pápeža
Jána XXIII (1963)
- 9.6.** výročie smrti biskupa
Mons. Róberta Pobožného
(1972) Rožňava
- 12.6.** biskupská vysviacka
Mons. Ján Sokol,
arcibiskup, metropolita
(1988), Bratislava -
Trnava
- 19.6.** výročie smrti arcibiskupa
Mons. Eduarda Nécseyiho
(1968) Nitra
- 24.6.** narodenie sv. Jána
Krstiteľa hlavného patróna
arcidiecézy Bratislava -
Trnava
- 29.6.** **Zbierka „Halier svätého
Petra“**

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na jún

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omše je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

18.00 - Suchá - utorok - piatok;

17.00 - Košolná - streda;

17.00 - Zvončín - štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. júna – 1. piatok v mesiaci

7.30 - Zvončín   18.00 - Suchá

3. júna – 1. sobota v mesiaci

7.30 - Suchá

4. júna – Svätodušná nedeľa, Turíce,

koniec Veľkonočného obdobia

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá;   9.00 - Košolná

5. júna – Svätodušný pondelok

18.00 - Suchá

11. júna – Najsvätejšia Trojica

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá;   9.00 – Zvončín

15. júna – Najsvätejšie Kristovo telo a krv

18.00 – Suchá, v stredu, platná na sviatok

7.30 - Zvončín;

17.00 - Košolná; 18.00 - Suchá

18. júna – 11. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá;   9.00 - Košolná

23. júna – Najsvätejšie Srdce Ježišovo

18.00 - Suchá

25. júna – 12. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá;   9.00 – Zvončín

29. júna – Peter a Pavol, apoštoli

18.00 – Suchá, v stredu, platná na sviatok

7.30 - Košolná;

17.00 - Zvončín; 18.00 - Suchá

Jún 2006

Veľkonočné a cezročné obdobie

Št **1** Justín, mučeník

Pi **2** Marcelín a Peter, mučeníci (Kántry)

So **3** Karol Lwanga a spol. mučen. (Kántry)

Ne 4 Svätodušná nedeľa (Turíce)

Po **5 Svätodušný pondelok**

Ut **6** Norbert, biskup

St **7** Róbert, opát

Št **8** Medard, biskup

Pi **9** Efrém, diakon, učiteľ Cirkvi

So **10** Diana, panna

Ne 11 Najsvätejšia Trojica

Po **12** Gašpar Bertoni, kňaz

Ut **13** Anton Paduánsky, kňaz, učiteľ Cirkvi

St **14** Elizej

Št 15 Najsvätejšie Kristovo telo a krv

Pi **16** Neit, mučeník

So **17** Nikander a Marcián, vojaci a mučeníci

Ne 18 11. nedeľa v cezročnom období

Po **19** Romuald, opát

Ut **20** Margita Ebnerová, panna

St **21** Alojz z Gonzága, rehoľník

Št **22** Paulín z Noly, biskup

Pi **23 Najsvätejšie Srdce Ježišovo**

So **24** Narodenie Jána Krstiteľa

Ne 25 12. nedeľa v cezročnom období

Po **26** Ján a Pavol, mučeníci

Ut **27** Cyril Alexandrijský, biskup, uč.
Cirkvi

St **28** Irenej, biskup, mučeník

Št 29 Peter a Pavol, apoštoli

Pi **30** Prví sv. mučeníci Cirkvi v Ríme